

ȘTEFAN MARIȘ

Cuvânt către cititor

Orice discurs (și demers) care vizează cultura tradițională în contextul de astăzi al “universului informatic” nu este nici simplu și nici facil. Întrebarea dacă în lumea în care trăim cultura tradițională mai poate marca într-un anumit mod viața omului modern poate să pară riscantă și hazardată.

Totuși, aș încerca să răspund afirmând că, neîndoielnic, cultura tradițională și cea modernă pot co-exista fără să se excludă reciproc. Iar satul românesc este un bun exemplu în acest sens. În foarte multe localități din zona rurală calculatorul și televiziunea prin cablu nu au reușit (încă) să îi îndeparteze pe oameni de la reperele esențiale ale culturii tradiționale.

Nunta, botezul sau înmormântarea se mai fac în cadrele tradiției, iar sărbători precum Paștele sau Crăciunul se țin cu sfințenie, după vechile obiceiuri...

O întrebare rămâne: Până când ?

Any discourse (and enterprise) that refers to traditional culture within the context of our times, of the “informational universe”, is neither easy, nor facile. It might seem very risqué and hazardous to ask whether traditional culture can still have its say in the world of the modern man in any way.

Nevertheless, I would try to answer this question, by maintaining the, undoubtedly, traditional and modern cultures can coexist without excluding each other. And the Romanian village is a good example in this respect. In very many villages in the rural area, the PC and cable TV have not, yet, succeeded in breaking people away from the essential landmarks of traditional culture.

The wedding, baptism, or the funeral are still done according to tradition, and such holidays as Easter or Christmas are kept with all the decorum and religious spirit of yore.

There is one question left: Till when?